

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobkyně **N. N.**, zastoupená Mgr. Janem Lipavským, advokátem se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2004, č. j. OAM-2321/VL-07-12-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 2. 2006, č. j. 24 Az 485/2004 - 26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Jana Lipavského **se určuje** částkou 4135,30 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20. 7. 2004 neudělil žalovaný žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu; zároveň vyslovil, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona.

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 28. 7. 2004. Krajský soud tuto žalobu dne 9. 2. 2006 zamítl.

V kasační stížnosti a v jejím doplnění stěžovatelka brojila proti rozsudku krajského soudu; uvedla, že její problémy s náboženskou organizací (svědkové Jehovovi) a manželem, který do této organizace vstoupil, a pak nutil ke vstupu stěžovatelku i jejího syna, vyhrožoval jim a zastrašoval je, jsou jen zdánlivě soukromého charakteru, avšak znemožňují jí doma život. K tomu se odvolala na čl. 53 a čl. 43 Příručky procedur a kritérií pro přiznání postavení uprchlíka.

Dále stěžovatelka tvrdila, že žalovaný si před rozhodnutím nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci, když nevycházel z aktuálních informací o domovské zemi stěžovatelky. Žalovaný si nezajistil aktuální zprávu o dodržování lidských práv na Ukrajině, která je dle názoru stěžovatelky nezbytná k rozhodnutí, zda je či není u stěžovatelky dána překážka vycestování. Krajský soud proto pochybil, když tuto vadu řízení správnímu orgánu nevytkl, jeho rozhodnutí nezrušil a věc mu nevrátil k dalšímu řízení.

Stěžovatelka proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud předmětné rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádala o přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s.; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Kasační stížnost je v části nepřijatelná, ve zbytku pak nepřijatelná.

Námítka použití čl. 53 a čl. 43 Příručky procedur a kritérií pro přiznání postavení uprchlíka byla poprvé zmíněna až v řízení o kasační stížnosti, a je proto ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná.

Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, zda zbývající část kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s. svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a zda je tedy možno ji považovat za přijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Námítkou týkající se vyhrožování ze strany soukromých osob (zde manžela) v souvislosti s přestupem na jinou náboženskou víru se Nejvyšší správní soud dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 10. 3. 2005, č. j. 4 Azs 298/2004 - 46, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 5. 10. 2005, č. j. 6 Azs 554/2004 - 42, www.nssoud.cz. Otázkou aktuálnosti informací o dodržování lidských práv v zemi původu žadatele o azyl ve vztahu k jeho žádosti a překážce vycestování se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 28. 4. 2005, č. j. 4 Azs 371/2004 - 73, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 15. 11. 2005, č. j. 7 Azs 167/2005 - 54, www.nssoud.cz. Námítky, jež stěžovatelka učinila předmětem sporu, byly v judikatuře zdejšího soudu opakovaně řešeny s tímž výsledkem a krajský soud se nedopustil ani žádného pochybení, které by bylo natolik intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námítky, které stěžovatelka vznesla v kasační stížnosti. Kasační stížnost tedy svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky; Nejvyšší správní soud ji proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Zástupci, který byl žalobkyni ustanoven soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud proto přiznal ustanovenému zástupci v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 1000 Kč za první poradu s klientem dne 16. 8. 2006 včetně převzetí a přípravy zastoupení [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 8. 2006] a 75 Kč jako paušální náhradu výdajů s tímto úkonem spojených [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 8. 2006]. Dále soud zástupci přiznal 2100 Kč za odstranění vad kasační stížnosti dne 28. 12. 2006 [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu ve znění účinném po 31. 8. 2006] a 300 Kč jako paušální náhradu výdajů s tímto úkonem spojených [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu ve znění účinném po 31. 8. 2006].

Mimosmluvní odměnu pak soud ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. zvýšil o částku daně z přidané hodnoty ve výši 660,30 Kč. Celkem tedy zástupci náleží 4135,30 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu